

T. T. G.

Nr. 6. Detsember. 1929. a.

II aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tütarlaste Gümnaasiumi Õpilaspere. Peatoimetaja: D. Koppel.
Tegevtoimetaja: A. Grünverk. Liikmed: A. Adamson, A. Hurt, T. Linde, L. Pekk,
V. Taadler. Talitise juhataja: V. Käppa. Kaastööd võtavad vastu toimetise liikmed
alati. "T. T. G." ilmub iga kuu 1. ja 15. päeval. Nri suurus vähemalt 16 lehekülge.
Üksiknri hind 25 - 30 senti, arvestades igakordse tellijate kogusummaga. Tellimise
rahad järjekordse ilmunud nri eest tulevad tasuta hiljemalt 8. ja 23. kuu-
päevaks klassivanemaile. Semaks ajaks tulevad sisse anda klassivanemale ka uue
nri tellimised.

L Ä H E N E V A D J Õ U L U D . . . !

VEEL VAID MÕNED PÄEVAD KOOLITÖÖD, JA MEIE OLEME VABAD; KUI JÄRVEDELINNUN
SIIRDUME ÜLE MAA JA ÜLE VEE OMA KODUDESSE, VIIES KAAS: JÕULURÖÖMU, JÕULUVALGUST.

EHKKI ON MÖÖDUNUD AINULT POOLAASTAT, MIS TUNDUS LÜHIKE KÕIGILE, KUID OMETI
ON FAKT, ET JÕULUD ON KÄES JA SEEGA MÖÖDA SEE AASTA, MILLEST VIIME KAASA PALJU,
PALJU KAUNEID MÄLESTUSI. ÜHTLASI LOODAME AGA, ET KA TÄNAVUNE JÕULUVANA KÜLVAB
ROHKET RÖÖMU, TÕOTAHET, VILJAKUST MEIE RAUKHALLISSE KODUSSE (KOOLI), ET ME VÕIKSI-
ME TÄITA EELSEISVAL ÕPPEAASTAL OMA VAIMUSALVI KÜPSE JA TERVE SEEMNEGA!

SOOVIN SEEGA TEILE, ARMSAD KAASÕPILASED, RÖÖMSAID JÕULE, JA HÄÄD, VILJAKAT
UUT AASTAT!

ÕPILASPHERE NIMEL SOOVIN, ET JÕULURÖÖM OLEKS TÄIELIK KA MEIE KALLIL HR,
DIREKTORIL JA KALLIL ÕPETAJAIL!

10. XII. 29.

P. Välba.

J Õ U L U V A I M.

"Olge ikka rõõmsad Issandas!
Ja veel kord ütlen mina:
olge rõõmsad!" Viilip. 4,4.

Viimased jõlueelsed nädalad on askeldusküllased. Palju valmistatakse
majades, veiksemates ja suuremates peredes; emad ja tütreid, isad ja pojad tahavad
vastamisi end rõõmuga üllatada. Ka kõige kaugemale mahajäetud tarkasse tungib
jõuluvaim. Armastuse küninlad süütatakse põlema, südamed süttuvad ja saavad mõnes-
ki asjas vastamisi ligemale. Aastajooksul kuhjunud konarlused ja lahkeliid
saavad tasasels ja sulavad jõulude soojuses. Jeesus Kristus, Rahuvürst, rändab
nägematul viisil majast majasse, perest peresse küsimusega - kas olete veel
üks süda ja üks vaim? Sealt ja tealt kostavad vastused - meie tahaksime seda olla!
Palju antakse välja jõuludeks, ka palju lõigatakse rõõmu. Kes tahaks üles
lugeda kõlavaid jõululaule: lauldakse kuninga vastuvõtmisest, keset talve tõus-
vast roosist, kiigest ja lendast, inglitest ja karjastest, armust ja patust.

Lapsed ei väsi ära rõõmu küünlaid, süütamast . Oldakse rõõmsad Issandas. Ka need, kes teda kaugelt tunnevad, elavad üle jõulu rõõmu. Üldiselt tunnustatud arvamine on - jõulud on kristlikus ilmas rõõmkuüllasemad pühad.

Tahtmatult aga kerkib küsimus esile, kas on rõõm ja armastus siiski sel määral leida nagu seda kristliku rahva keskel peaks olema? Kas ei ole armastuse kõrval silmapaistval kohal viha ja vaen, kas võimsalt ei kõla rõõmu häälte keskest kibedad hädahüüdid?

Kui Paulus, see kannatustovalmis kangelane, omal ajal kirjutab Ilakedoonia kristlastele - "Teie lahkus saagu tuttavaks kõigile inimestele, Issand on ligi," siis ei mõtle tema mitte et peab kinke valmistama neile, kes seda mitte ei vaja, ei mõtle ka mitte, et rikaste ühekordsete annetustega end vabaks ostetakse truust vältelisest armastusekohustusest. Ka mõistab neis sõnus tõsist, ennast-salgavat individuaalset armastust, ausat kaastundlikku inimrõõmsat südant. . Just seesugune süda puudub tuhatkordselt! On olemas ka armastusvaesed jõulupuud, on olemas ka südametuid jõulupuud! On inimesi olemas, kes pühitsevad jõulisi ainult enesele ja oma lastele, rõõmustavad, et keset üldist ööd ja külmust on ainult nende tuba soe ja valge! Kuid lahkus peab saama kõigile, kõigile inimestele, seda nõuab Paulus. Jõuetute ja koormatute, vaeste ja ärapõlatute, langenute keskele, kesknaiastele ja vaestele lastele peab lahkus tuttavaks saama. Ainult säravate kuuskedega, küllsete ehteasjadega ja rikaste kinkidoga ei ole jõulu armastus ja rõõm täielik! Jõulud kutsuvad üldisele otsusele - meie tahame täiesti Kristuse järelkäiateks saada. On see küsimus elavalt ülesvõetud, siis ei rõõmusta üksi lapsed, vaid tõsine rõõm täidab ka täiskasvanute hinge. Siis läheks täide prohveti sõna: "Rahvas, kes pimeduses istub, on suurt valgust näinud," sest siis oleks Issand ligi!

A. Kruus.

Jaan Rainise õhtu. T.T.G. kirjandusringi korraldusel.

T.T.G. kirjandusring on püüdnud oma liikmeid tutvustada tähtsamate ja huvitavamate sündmustega kirjandusilmas.

Vähe aega on möödunud sest, mil varises mullarüppe kuulsaim läti luuletaja ja kirjanik Jaan Rainis (Jahnis Rainis). temas on kaotanud läti kirjandusilm oma helkivaina tähe. Mitmekesine oli ta elutöö, mitmekesine ta toodang, eriti luules. Kord on see karge ja helge kui päikesepaistene talvehommik, kord sadune ja pisarniiske kui sügis, kord jälle raksuv ja purustav kui äikseilm!

Selle suure poeedi auks korraldas kirjandusring mälestusõhtu, et tutvustada oma liikmeid kuulsa mehe elutöoga, tema tähtsusega läti kirjanduses.

Õhtu algas kell 17.30. Sellest oleks pidanud õpilasi arvarikkalt osa võtma, näitama, et neil on huvi meie naaberrahva suure poja ja tema loomingu vastu. Kahjuks oli aga ilmanud hõredavõitu, ehkki õhtu küllalt huvitavat töötas.

Ta avati läti hümniiga, mida koosviibijad kuulsid püsti seistes. Siis asus kõnelema lugupeetud referent, hra M. Pukits "J. Rainis' e tähtsusest"

Kõne andis meile kujuka pildi läti luuletajast ja tema teeneist läti kirjandusest. Rainis on olnud suur sõnakunstnik; lühikeses laulukeses, mis vaid mõned read pikk, on ta suutnud anda täieliku ja kütkestava pildi, on suutnud anda täieliku ja kütkestava pildi, on suutnud täiesti öelda, mida ta on tahtnud väljendada. Illustratsiooniks esitas referent ühe J. Rainis' e luuletise, mis 18 rida pikk, ent siiski eneses sisaldab kogu läti muinsuse, ta mitoloogia, mineviku, oleviku ja tuleviku. Luuletis riivab kõiki tundeid, mis inimeses peituvad, ta hinge saajans sopis varjul on. Ja seda kõik vaid 18 - realises laulus.

Üldse on J. Rainis' e luuletistes terve muinsuste ja tundmuste skaala. Nende lauludega hoidis Rainis ärkyel oma suguvendi, et nad ei vaibuks ja sellel dünaamilisel, võitval jõul, mis oma gigantsuses siiski on surutud küllalt plastilisse vormi, ongi see õnnestunud. Need laulud on teinud Rainis' e ta rahva lummikuks. Juba esimeste luuletistega saavutas J. Rainis kuulsuse oma rahva seas.

Ta on kirjutanud ka mitmeid novelle. Referent kandis ette mõne novelli sisu, mis omapärased ja huvitavad.

Veel seisab läti kirjanika J. Rainis' e tähtsus tõlkekirjanika nimes. Ta on

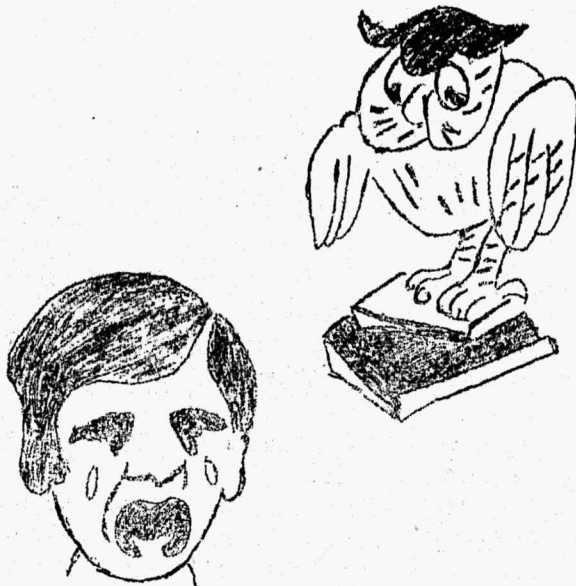
20 -- 30 suurte maailmakirjanikkude, nagu Shakespeare', Goethe' ja Schiller'i tööd tõlkinud läti keelde, mis ka võrdlemisi hästi õnnestunud.

Sellega lõpetas kõneleja oma ettekande, mis meile selge pildi J. Rainis'ä tähtsusest silme ette mananud. Kuulajaskond avaldab referendile oma lugupidamist ja tänu.

Järgmisena kannab ette õpil. Tekkel ühe J. Rainis'e luuletisist. Ettekande õnnestus. Deklamatsioonile järgneb klaverisoolo õpil. L. Roots'ilt, mis ka õige hästi sooritati. See oli ka õhtu lõppnumbriks.

Õhtu õnnestus kõigiti, ainult õpilased peaksid selliseist ettekandeist ja õhtuist rohkem huvi tundma ja neist arvurikkamalt osa võtma.

T - d.

Laupäeva "õhtupoolikutunnid".

T - d.

V ä s i n u ä.

Olen väsinud -

Ei jõua seista enam värisevail jalul
oma hingeleegi kumendaval valgel:
kogu olemuses valu keeb,
mis sngeli pimedaks päevagä teeb.

Tahaks puhata! -

On õndsaid aegu -

värisevad õrnalt südames õnnekeeled.
unenäod õilsad hoiavad vangis meeled;
salajaseid muinasjutte südamesse kaovad
pimedad öödkl täis valgust loovad.

Tahaks hõiaata! -

On hirmsaid aegu -

Mängivad pimeduses tiined varjud,
hiilivad hinge mustad nukrusevaimud;
pori, vihm, tuul õõtsuvad haleduselauludes.

Seisan võõras üksinduse kauguses.
Võin vaid nutta! -

Ja ikka nii -
Tiirlevad nägematud ajarattad,
päevi, öid neid lugematuid matvad.
Hing kahtlustes, langustes, lootustes elab,
Mõnd valugi kinni katta teab.
Ei puhata sa! -

9.XII.29.

L.P.

=====

Ö ö n u k r u s .

=====

Süsimustas öös undab tuul ja vilgub arg laternakiir
kui kardaks ta eksida kesk ähvardavat, musta ööd
Nutab lehekandja poisikese peenhale hüüatus -
ja kaob värisedes, vöbisedes kauguste neelavasse sülle.

Toaski on tunda nende öisete varjude hingust,
nad kui hiiliksid lähemale, kisuksid koomale end;
nad püüavad sulgeda sind kesk tiheda ringi külmust
ja tunda rõõmu su heitunud südamest.

Ent akna taga undab kord-korralt sügavamalt tuul,
ja närviliselt võitleb puhangtuulte peenväike valguskiir.
Tuhandeks laiali valgub hääl hüütava poisikese suul -
ning oskene sest su värisevas hingeski vibreerib.

9.XII.29.

L. P.

=====

T.T.G. X aastapäev, 16. ja 17. nov.

=====

Jõudis too oodatud aeg, meie kooli aastapidu. See korraldati 16. ja 17. novembril. Esimesel õhtul noorematele klassile ja auvõõrastele, teisel õhtul vanematele klassidele (III, IV, V),

Laupäevane pidu algas 18.30. Peosaali astudes paistis olul silma publiku nähtav hõredus. Lõpu poole paranes aga lugu. Osa võõraid tuli hariliku, otse kombeks saanud "akadeemilisega", osa jälle veidi enne tantsu. See viimane osa publikust nagu ei hoolinudki ceskavast, mis pakkus küllaltki huvitavat ja ilusat.

Eeskavas esimesena oli koorilaul. Ei või just mainida, et see oleks hästi läinud, siiski: kõik püüdsid ju anda oma paremat. Loodame, et laulud meil tulevikus paremini õnnestuvad.

Koorilaulale järgnes näidend, J. Liiv'a "Mõia tütar". Sellega võis enam-vähem rahul olla. Üksikud stseenid said, niipalju kui kuulsin, õige kiitva arvustise osaliseks. Eriti väaris tunnustust Pläralära-Leenu viimistletud kuju (IIa õpil. M. Epler) ja Aiatalu peremehe (õpet. Alto) kuju. Mõlemad seisid oma ülesande kõrgusel. Sellest aga ei järgne, et teised halvasti oleksid mänginud; näidend läks õige hästi. Mul vaid näis et Leena, peatogelasena täiesti ei rahuldanud. Tundus, et ta esines liialt teatraalsena ja rääkis suurema pantosega, kui seda just tarvis oleks olnud.

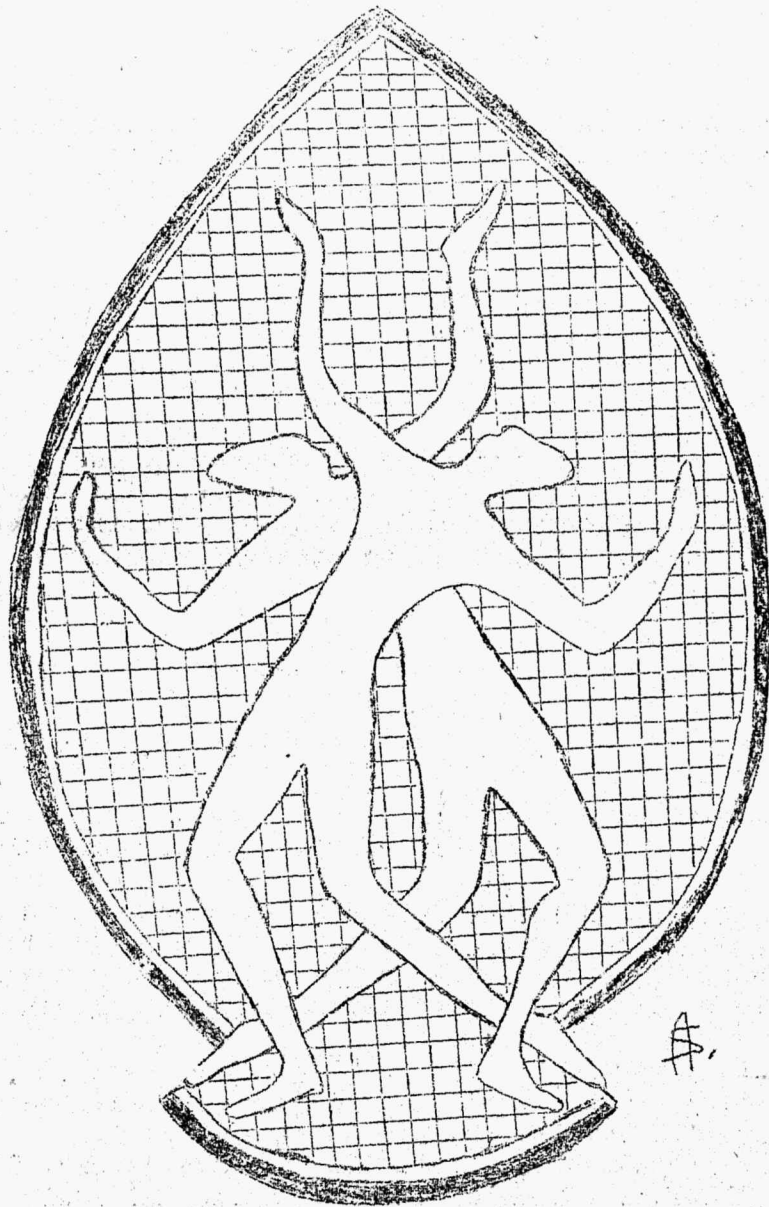
Uduseks jäi ka see, milliseil motiivil näitles kaasa realkooli õpilane. Usun, selle osaga oleks valmis saanud mõni tütarlapski. Kas meil siis neid ei piisanud? Ei tahaks uskuda! Muide, näidendi üldmulje oli õige kena.

Järgnes võimlcmine ja plastikaettekanded. Esimese kohta võin öelda, et see oli peo kandvamaid numbreid. Ei juhtunud midagi tavalist viperust ega

segadust; kõik möödus täielikus harmoonias ja tugev aplaudis kroonis vaevarikast tööd.

Plastikas paistis silma kolme numbri seas eriti "Tants ussiga" (III a kl. õpil. V. Otsus). Oli lüpsot tehnikat, rütmi ja keha liikuvust. Esineja seisis täiesti oma ülesande kõrgusel. Koosviibijaile meeldis ettekanne, ovatsioonid olid igatahes tormilised.

Teiseldki ettekanded pakkusid teatavat naudingut. Neis oli ka palju ilusaid ja haaravaid hetki. Silmapaistvalt hea oli vilvil! P. Lindenau ja A. Peipsi tantsutehnika. Oli viimistletud ja mitmekosiseid liigutusi ja head miimikat. Grupitants oli algajate esinimine, kes siiski tulevikuks õige suuri lootusi äratavad; üksikud juba näitasidki võrdlemisi suuri võimeid.

Plastikaga lõppes eeskava ja algas tants. Esimesel õhtul oli tantsijaid nagu vähe võitu. Iseäranis n.n. "pidumööblit", mittetantsijaid oli palju ja ka mitmed tantsuhimulised pidid leppima pealvaatamisega. Süüdi polnud ju seal õieti keegi, või siis ainult õpilased ise, kes ei kutsunud peole oma tuttavaid. Teisel õhtul selle eest oli tantsijaid küllalt, oli paremini hoolitsetud eneste eest. Üldse oli mõlemil õhtul saalis tantsida õige vaba, oli otstarbe kohasem korraldus.

Dekoratsioon oli X. aastapeoks nagu veidi nigolavõitu. Oleks võinud olla natuke rohkem ilustisi. Saaliga võis küll rahul olla. Lihtsas ja tagasihoidlikus ohtes oli ta küllalt meeldiv. Jalutasruum just kena polnud. Lagi riikus muljet. Oleks võinud leppida ainult ilupuude ja seinadekoratsiooniga.

Laeilustis pidi küll omapärane olema, siiski ta oli ebaõnnestunud. "Mugav tuba" oli päris kena; segavalt vaid mõjus mingi futuristlik raam paberiribadega, mille otstarve üle küll vist keegi selgusele ei jõudnud. Mõned oletasid vihmasaju kujutust, teised jälle oreooli, kolmandad ei tea mis. Usun, too raamistik oli vist ainult ruumi täiteks. See oleks võinud täiesti ära jääda. Ka ajaloo pildid seintel jätsid koomilise mulje. Laual istuv pajats tegi rõõmsalt silmi Jaan Poskale ja tõstis oma nina uhkelt Laidoneri poole.

Üldmulje peost oli õige hea. Mingeid korrarikkaumisi ei juhtunud; võis täiesti rahul olla. Pidula lõppes mõlemil õhtul kell 0. ja pidulised lahkusid kõik ülevas tujus. Voodisse heitnuna veel arutati mõttes ja uinumisel libises huulilt ". . . pidu".

Möödas on me X aastapäev, ent mälestus tást püsib veel kaua ja kauaks saab arutleda peost.

T - d.

=====

Mait Metsanurga 50-nd aastat sünnipäeva auõhtust!

Möödunud kuul - s.o. 24. nov. korraldasid Tartu keskkooli noored ühiselt M. Metsanurga 50. aasta sünnipäeva auõhtu meie kooli ruumes, millest ka kirjanik ühes abikaasaga osa võttis. Õhtu korraldamise küsimusega tehti algust nädelaid tagasi enne nim. auõhtut, kus töötati välja vastav kava ja puudutati muid olulisi küsimusi, mis tolle õhtuga ühenduses.

Kavas oli paar orkestri ette kannet, noorte tervitus, mag. A. Anni kõne ja M. Metsanurga näidend "Kindrali poeg". Oli veel ette nähtud ka paar katkendit M. Metsanurga loomingust, kuid et auõhtu osutus kavalt pikaks, siis jäeti need ära.

Auõhtu pidustustega tehti algust juba kirjaniku vastuvõtmisega jaamas pühapäeva hommikul kella 6. ajal. Et küll kõike kooli oli palutud võimalikult suurel arvul jaama ilmuda, siiski oli kogunud võrdlemisi vähe õpilasi.

Hommiku hämaruses läheneva rongiga saabubki meie oodatud kirjanik. Õpilased on kogunud peroonile ja teritavad kõik oma silmi, et olla esimene kirjaniku kohtamisel. Veidi sogadust teeb küll see teadmine, et keegi pole lähemalt tuttav hr. Metsanurgaga, kuid igauks on julge, et ta ometi teda tunneb.

Võimsalt tervitavad marssihelid äsja saabunud rongi, olgugi et ei teata veel kirjaniku kindlast tulekust. Paarisilmapiigulise ootamise järele ilmubki oodatu ühes abikaasaga. Rõõmsaid tervitusi saadetakse saabunud külalistele, ja iga näoilmele võib lugeda "tere tulemast". Kiires korras toimetatakse külalised vastavasse korterisse; ja zuttu lahkuvad õpilased jaamast, et veel kodus veidi mõnuleda soojas voodis.

Nii saabus ka õhtu. Et nimetatud päev langes ühte loteriiga, siis tegi veidi segadust ruumide korraldamine ja puhastamine, kuid kella 18 oli siiski kõik korras ja meie aastapeo-ehetes saal võis külalisi vastu võtta.

Õhtu kujuneb päris keskmise osavõtuga. On õpilasi ja ka õpetajad pea igast koolist, ming on tulnud mõningaid ka väljastpoolt kooli.

Kella 8 paiku ilmub juubilar abikaasaga hr. dir. J. Roosist, hr. Fr. Tuglasest ja õpilaskondade esindajatest saadetuna saali. Jälle kõlavad rõõmsad orkestrihelid, ning publik võtab saali saabunud külalisi käteplagina ja piustitõusmisega vastu.

Publiku rahunedes kostavad vaiksed orkestrihelid, mis loovad meeleolurikka sissejuhatuset auõhtule. Järgneb noorte tervitus, lilled andmine kirjaniku prouale ja mag. A. Anni kõne. M. Metsanurga loomingu üle. Kõne oli küllalt sisukas, kuid tundus nagu veidi läbi töötamata ja mõnolki laused ilma punktideta. Järgneb pikem osa kavast - M. Metsanurga näidend "Kindrali poeg". Ei või ütelda, et selle näidendi lavastamine oleks ebaõnnestunud, kuid oli puudusi siiski igale silmale. Pääle kava lõpu, tõuseb pulti juubilar. Tasases, kuid küllalt selges ja mõjuvas kõnes tänab ta noori auõhtu korraldamise eest, ja annab neile veel muidki näpunäiteid tuleviku teedele. Kõne lõpetades puhkeb saalis torm, mille lõppu ei näe tulevatki. Rõõmsas tujus kannavad noored hallpeelise juubilari saalist välja, näidates soega oma lugupidamist.

Hüütakse veel mõningaid tervitussõnu ning kirjanik lahku, et ärasõiduks

välja puhata.

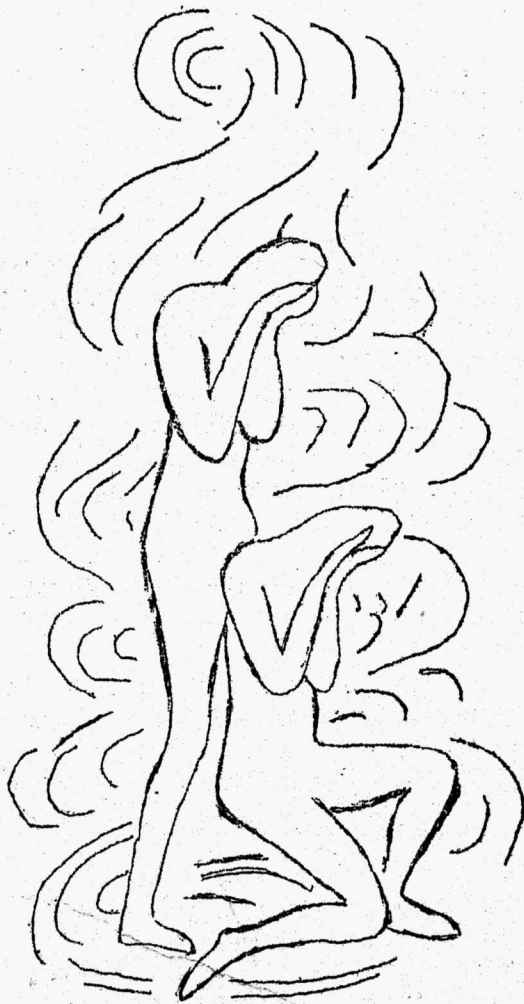
Lahkuvad ka teised külalised ja õpilased viies kaasa parimaid muljeid.

Ehkki õhtu möödus ilma suurimata aplausideta ja tundus nagu veidi tõsisena, siiski sisendas ta päris häid mälestusi ja kujunes rahuldavaks niikavalt kui korralt. Publik sai aru õhtu tähtsusest ja väärtusest, ning nähtavasti ei tulnud kellelgi meelde seda tumestadagi.

Järgmisel päeval, s.o. esmaspäeval, oli kogunud juba rohkem saatjaid jama, ja just peamiselt meie kooliõpilasi. Rongi minekuni oli juubilar noortest mitmel kihil ümber piiratud. Räägitakse kirjanikuga veel mõned sõnad, annetatakse lilli, tänatakse küllastamise eest, soovitakse kord jälle rõõmsat jällenägemist ja rong hakkab liikuma, viies ühes meie külalise.

Annan edasi siin ka M. Metsanurga täkituse. Ta tänab kõiki õpilasi kes võtsid osa tema auõhtust, olid saatmas, jama, ning soovib kõigile palju hääd.

P.V.

1. detsembri aktus

peeti laupäeval 5. tunniajal saalis. Aktuse avas hr. Roos, tuuletades meelde 1. dets. hommiku meeloolu meie koolis 1924. a. tähendades, et ehk - küll vähesed praegustest kasvandikkudest tol ajal nende seinte vahel viibisid, kuid eks valitsenud siis igalpool pahameel eesti pärtliöö toimepanejate vastu. Järgnes koorilaul "Oh Eesti - isamaa" ja see valgustas hra. Konks lähemalt "1. detsembri sündmusi ja selle järelkaja välismaal". Siin selgus, kui mõttetu oli nimetatud öö mässukatse. Ajalugu on näidanud, et revolutsioonid sünnivad iseendest,

neid algatab või vähemalt toetab terve rahvas riigis. Neid ei tehta ühe kild-konna poolt, nagu see sündis l. dots. mässu puhul; aga kui neid tehakse, siis sumbutab selle rahvas ise, nagu näitabki seda nimetatud õudse öö sündmustik; organiseerumatult, enne kui oleks jõudnud käsutus ülemuselt, asusid meie sõja-väeosad mässu sumbutamisele, neile seltsis oraisikuidki ning mõne tunni jooksul murti mässajate vastupanu. Selle mässukatse hädaoht oli suurem, kui arvata võidi - oleks kommunistid päälinnas neile vastu suutnud panna 5 - 6 tundi, oleks selle ajaga Venest abi kohale jõudnud ja meie riigi saatus oleks olnud otsustatud. Välismaailgi on selle sündmuse tõsidusest aru saanud ja Eesti on sümpaatiat saavutanud selle võiduga.

Kuid vene enamlik ajakirjandus valgustab võõriti neid sündmusi. Nad eitavad täielikult mässajate toetamist. Mäss olevat meie tööliste poolt tõstetud, kuid siin kerkib küsimus: miks ei toetanud siis meie töölised mässu, kui see juba oli puhkenud? Teine ebaloogiline moment enamlaste seletuses seisab selles, et nende seletuse järele vastuhakkajad, keda arvult rohkem olnud, kui teisi, võidelnud kui lõvid . . . kuid siiski kaotasid.

Eestil on pääle 700 aastast varjuelu ikka õnne olnud ja oli seda ka too-kord - ta eksisteerib edasi rippumatu vabariigina.

Kõne oli niivõrt huvitatult koostatud, et selle lõppenud kostus saalis kestev aplaus. Järgnes lõppsõna hra Roosilt ja ühine alati sütitav "Eestimaa, mu isamaa" tõi õpilasisse tõesti vaimustust isamaast.

V.P.

Vanemate teeõhtu .

Elu on täis hämaraid, tuhme silmapilke, täis võrratut valu. Ent elu on ka täis tuld, leegitsemist, põlemist, täis nooruse jõudu ja armastust, täis õiltsaid ja lõbusaid silmapilke ning tunde.

Kui küsida: kust leiame meie, õpilased, helgeid tunde, mil on ununenud igapäevased rusuvad mõtted, siis saame küll tuhandeid vastuseid. Kuid üks koht jääb ikka meile armsaks, mis heidab ka vahel meie valupisarate hulka rõõmukarikaid, ja see on kool. Kool - kus õpivad noored, elujõulised inimeslap-sed, kellel ei ole küllalt sellest, mis tal enesel on, vaid ta hingab - igatseb lumiste kõrguste poole.

Rõõm paneb ka sageli va nagi kergesti hüplema väsinud jalul.

Sellast pilti nägime selgesti Vanemate Komitee poolt korraldatud tutvum- misõhtul, mille eest võlgneme neile soojemini tänu.

Nimetatud õhtu algas 8. dots. 1929. a. kell 6 õhtul. Rõõmist säravail silmil kogunesid õpetajad, vanemad ja õpilased kes viibisid õhtul tegelastena teelauda. Tundus alul veidi võõrana ja vaiksenä, kolleegil ei olnud nagu julgust rõõmsat tuju luua.

Kui veidi aega oldi lauas istutatud, siis kanti ette klaverisoclo "Nõiatants" õpilase J. Tõnnison'i poolt. Kaua aga ei kestnud vaikne meeoleolu, sest härra direktor ei suutnud enam oma seesmist tuld varjata, ja viimaks voolasid sõnad ta suust ojana. Härra direktor tervitas südamlikult kõiki kokkutulnuid ja soovis, et kooli ja vanemate vahel valitseks täielik sõprus ja usaldus, tähendades ka seejuures, milline umbusaldus oli vanematel endisel ajal kooli vastu. Ta oma isa ei olevat kunagi üle läve koolituppa astunud, alati ukse taga teda jumlagi jätnud ja läinud jälle koju tagasi. Härra direktor mainis veel, et tänasel õhtul on kolm tähendust, esiteks: kooli 10. juubeli-aasta lõpp-pidu, teiseks: vanane jõuluõhtu ja kolmandaks: vanemate tutvumisõhtu.

Tuliselt voolanud sõnad soojendasid ka vaikkeid südameid, ning oli märga- ta meeoleolu tõusu.

Järgnevalt tervitas härra Kivisaar külalisi Vanemate Komitee nimel.

Seejärele kandis ette õpilane L. Roots klaverisoclo.

Huviga vaatlisin iga nägu, kuid nägin ainult näol mänglevat naeratusi ja rõõmuhelke. Õpetajad, vanemad ja õpilased sulasid ühiseks massiks, milles ei valitsenud igapäevane vormiline läbikäimine.

Naeru ja lõbu sünnitas hra Kustlov-i kõne. Nimetatud härra imetles, et kui- das võivad 25. s. eest anda sõorast kõhutäit, ta isiklikult seda küll saavut;

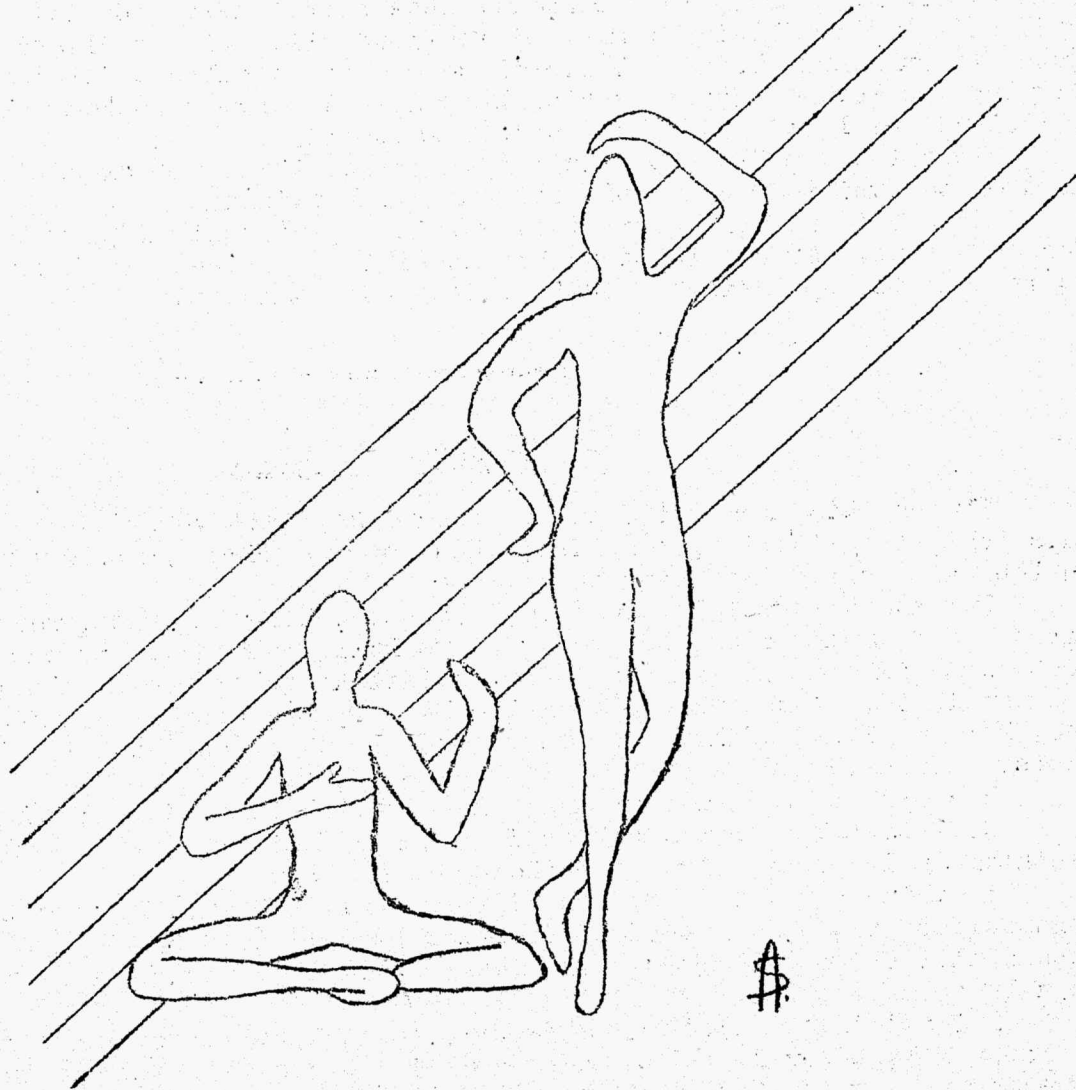
Viimaks tähendas, et ainult seopärast on see võimalik, et majandusklassi õpilased on seda kõik ise valmistanud. Kui niisugused noored perenaised ellu astuvad, siis on riigil iga aasta 2 miljardi ülejääki.

Härra Kustlov'i kõne järele lauldi "Kui Kungla rahvas kuldsel ajal. . ."

Pääle selle esines laulusoologa õpilane Lill: "Koduma tervitus".

Oldud seejärgi natukene juteldud, esines Kunstiring kahe lauluga: "Troost" ja "Veski Tiiu". Viimane leidis iseäranis sooja vastuvõttu.

Huvitava kõnega esines pr. Lass. Ta rääkis imelikust "konksust", millest kunagi varem härra Annuk oli rääkinud. See "konks" oli pr. Lass'ile erusaamatuks jäänud, kuid viimaks ometi oli selgunud see mõiste. Ta mainis, et on kasvanud mingisugune "roosikonks" või õigemini öelda "roosioldkad", mis tõstavad seda kooli kõrgemale ja hoiavad teda kõikumatul tasapinnal.

Pääle teelaust lahkumist korraldati ruum tantsude ja mängude jaoks. Kuid enne seltskondlikku osa esines veel õpilane V. Otsus tantsuga ja õpil. Rannul soololauluga.

Tantsu ja mängu ajal võis öelda, et siis alles hakkas elama terve mass. Ka vanadegi jalad hüppasid kergelt. Ununenud olid ajalikud mõtted, hubane tunne valdas kõiki.

Noorus! Sa elad veelgi vanade südameis, ajad nende vere tormiselt vahutam, lööd lökkele tule, mis ei haihtu, vaid loegitseb kuu, kuu, järele - jätmata. . . !

Terve saal nagu kihas ja kees tantsuhoost. Ei väsinud vanad jalad, ei raugenud kustunud silmad. . . Nii mõnelgi voolas higi, mis ei tulnud raskest tööst otsasisele, vaid aina lõbutsemistest, kuid järgi ei jäetud. Ikka ja jälle tantsiti uues hoos ja mängiti ringmänge.

Kuid kurba lõppu kuulutas üheteistkümmele liginev koll. Lahkesti tänas härra Annuk osavõtjaid, ning ühiselt lauldi "Aeg kaob kiirelt..."

Veel lõppeks rääkis pr. Lass, et see õhtu on teinud ka vanule haflpäile rõõmu, ning need helged silmapilgud vilguvad nagu heledad tuled pimedail sügisööl. Veel härra direktori viimane hüüe "Elagu noorustuli!", ning igaüks lahkus saalist, hinges ülevad tunded.

A.L.

=====

Mõningaid tähelepanekuid.

Ärgu nüüd keegi lugejaist kohe arvaku, et tahan kedagi arvustama hakata. Niisugust suurt julgust mul juba ei ole, kuid tahan oma tähelepanekuist jutustada.

Mis puutub korrapidamisse, siis ei või ju keegi midagi ütelda, üldiselt on kõik korras, nii et vastapäevalgi ei võidud selle üle muriseda. Ja minagi ei taha selle vastu vaielda. Kohjuks tuleb aga meie äripäevaelus nii mõnigi väärnähe ette. Nii mõnigi korrapidaja viskab "üleaisa" ja "Traavib" saalis ringi nagu "noor sälg". Niisugusele korrapidajale peab midugi mealetuletama, kuidas korralikult ühelpeetakse. Usun, et sarnastest korrapidajatest pole küll midagi kasu.

No meie korraldus tunnistab küll ametisse astudes, kõik ajutise korrajuhi poolt määratud korrapidajad mittekorralikudeks õpilasteks olgugi, et see oli natuke raske ja varatehtud otsus. Nagu pärast näha võis; ei olnud ta sugugi uusi asemel võtnud, mõni üksik väljaarvatud, nagu ta töötas. Praegu usun, et ta oleks küll päris hästi toiminud uusi valides. Kuid ei taha sellepärast veel sugugi etteheitoid teha, ega siis see korraldusgi "jamaal" ei ole.

On kuulda murinat, et ajalehes "E.T.G." tuuakse ette alati ainult õpilaste pahesid. Soovitakse näha ka nende hädusi ja nähakse häämeolega mõni karikatuur õpetajatest. Aga neist õpetajatest ei olegi midagi kirjutada ega joonistada; neid võib igaüks iga päev näha. Õpilasi on aga palju ja igaüks ei paista silma. Jooniste abil saab näha ka nende isetegevust, mida ei teegi kas neil seda üldse on. Nüüd midugi arvatakse, et tahan õpetajaid kaitsta, kuid olge üsna mureta, minupärast jäävad nad kõik kaitseta. Hoian nende "kanti" ainult siis, kui hädasti tarvis on, ning näeksin häämeolega mõne karikatuuri.

Joonistaksin ise kas või, aga ei oska! Ei või omoti teisi nii ära moonutada, et pärast ise ka ei tea keda kujutada tahan. Niisuguseid kõveraid pilte ei ole sugugi hää vaadata, rikub silmanägemise ära.

Ei taha täna enam midagi rohkem kirjutada, õigust ütelda, ei olegi midagi kirjutada. Pean sulle käest ära panema, lõhnan selle suure kribimisega hoopis ära; omal kiritöö veel pooleli kirjutamata.

Loodan et igal pool kus viiga nähakse ka kohe parandama tötatakse, kuid mitte käredate ja käskivate sõnadega nagu see nüüd tihti oli, vaid ilusata, lahket ja selgitavate sõnadega.

V - - -

=====

Kecleringi avakoosolek.

3.dets. 1929.a.

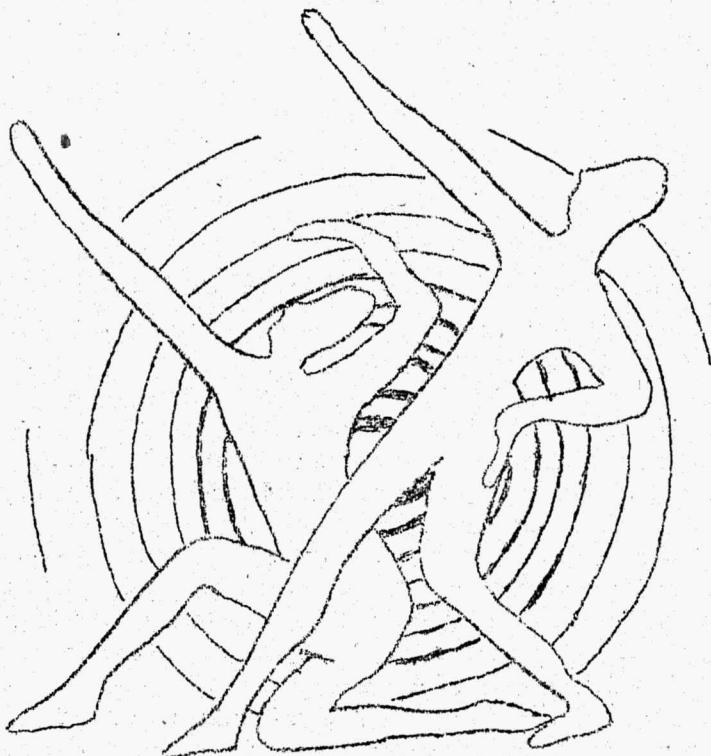
Kolmapäeval 3.dets 1929.a. avati uus koendus T.T.G. õpilasperes Kecleringi näol.

Nimetatud ring pole mitte iseseisev, vaid hakkab töötama Kirjandusringi haruna, mispärast valiti koosolekul nimetatud ringi juhatusse üks liige juure, kelle ülesandeks jäeti edaspidine Kecleringi juhtimine. Nimetatud liige on Paula Välba V c.

Avamisel kõneles õpet. hra Joh. Aavik Kecleringi tähtsusest ja ülesandest, kus juures mainis, et koolil on ülisuur tähtsus rahvuskultuurilises- ja poliitilisesel.

Iga rahva vahel on püsinud ikka ja alati teatav võitlus üksteisega. Igal riigil on instinkt suruda maha teist, vähemat ja nõrgemat rahvast, et end suurendada nende kulul. Nii näiteks on meile kõigile tuntud Venemaa talitusviis provintsmaaades.

Sollane üksteise mahasurumine rahvuste juures on nüüd küll kadunud, ent mitte igaveseks. Väikerahvus on alati hädas, sellepärast peab ta eriti teadlik olema oma rahvuses. Ta peab tõstma oma rahva suurrahvastega ühisele tasapinnale, peab tegema ta üheväärses nendega. Selleks peab väikerahvas iga üksiku isiku tegema kultuuriliselt niivõrt kõrgoks, et ta kaalub tuhandeid suurrahvuse liikmeid. Ja kui meie, eestlased, tahame olla suurrahvastega ühel kõrgusel, siis peame arendama esijoones oma keelt ning tegema teda suurrahvaste keelega samaväärses, sest keel, teadus ja kirjandus on suuremaiks rahvustunde tõstjaks.

✱

Ka meie algav keelering tahab arendada keelt ning sisendada õpilastesse õiget ja haritud keelt. Töö ringis jaguneb kaheks: 1. vabanemine keelelistest vigadest (selles suhtes tuleb ring koolile vastu) ja 2. keele uuendamine. Keele uuendamine sünnib kolmel viisil: 1. luua uued vormid, 2. lausechituse uuendamine ja 3. sõnade rikastumine.

Lõppeks luges hra. Joh. Aavik ette ringi töökava, mis osutus ka järgmiseks: 1. Referaadid, 2. vaidlused (vabad vaidlused ja referaadi järele), 3. loengud keeleiste küsimuste üle, 4. vanemate kirjanike teoste parandamine ja 5. tõlkimine. Iga liige on kohustatud esavõtma ringist aktiivselt. Kas näitoks parandab ise lehekülje suuruse osa raamatust või tõlgib võõrast keelest. Ent see on kõik ainult väike töö, tuleb ette ainult üks kord õppeaasta jooksul, kuid millist kasu saab igauks Keeleringist!

Kes meist näitoks ei tahaks rääkida õiget eesti keelt, lahti saada vigadest ning levida rohkel arvul uusi sõnu, mis teevad kõne peeneks ja elastiliseks?!

Usun kõik! Seepärast tulge kõik Keeleringi liikmeks ning töötage sääl intensiivselt, siis levite õiget eesti keelt.

K.M.

Mõnda loomadenäitusest.

Loomadenäitus koolis 3. skp. oli kah oma ette suursündmus meie koolitöö hallis igapäevsuses. Juhtub ju õige harva, et meist mõnele saab osaks õnn - näha "Austraaliast toodud Niiluse krokodilli," kellel üle 300 (!) aasta turjal.

Rahutust sünnitas seeju igas, ent kõige enam siiski nendes, kellel viienda tunni paigu mingi "otsustav lahing" ees seisis.

Neljanda tunni lõpul koguneti saali, kuhu olid asetatud pingid suures ringis. Kesk saali - areenil - olid kastid, kolm suuremat ja üks väiksem, mis omakord jagunesid loomade puurideks.

Koridoris ja saalis liikusid ringi paar noormeest, kes näisid tahtvat oma tähtsust rõhutada ja sellepärast kooli ruumides suitsetades oma "suur-sugusust" demonstreerisid.

Mõned tsirkuse-mehed olid umbkeelsed; jäi mulje, et nad olid sakslased ja venelased ühel hoobil, sest nende kõne oli midagi kahe vahepeälset.

Peagi oli vaade meie saalile, kus "publik" asetunud juba kohtadele, õige tubliste sarnanev amfiteatrile. Istuti ja seisti ümberringi kolmes ja kohati ka neljas üksteisest kõrgemale tõusvas reas.

Imelikult jäi mulje, et kõige enam kartsid noid "suuri kiskjad" meie härrad pedagoogid. Mitmed käisid loomade puuridest õige suures kaares mööda ja vaevalt julgesid noid kohutava sisuga kaste lasta silmist. Eriti mõned üksikud julgesid ainult siis saalis viibida, kui olid sissepiiratud õpilastest. Vast on ka ikka tõepoolest parem hoida kui oiata. . .

Ent ometi ei "juhtunud" hra Vestbergiga midagi, kui ta jagas vennalikult nende lõunamaa "alukatega" puuvilja, mida õige tänuhulga vastu võeti.

Möödan teadlikult näituse kava üksikasjust; noid nägid vist küll kõik.

Erilist huvi pakkusid: Austraaliast päritolev imeloom - okassiga ja Brasiiliast, säält õpilastele nii tuttavalt "tolmuahvide" maalt toodud sipelgakar. Vaene kartlik loomakene! Oli ainukene, kellele kaasa võis tunda, kelle suhtes oli vangistus täiesti ülekohtune.

Keskmise külja tuši sai vist ka kõige külmaverelisemgi, kui areenile ilmusid boad ja vana hiiglane "Iuan".

Räägiti omalajal loodusteaduse tundides, et kõige visamalt arenevat inimene, ent nüüd küll, et krokodill.

Seitsmeaastased krokodillid olid alles mõnenaelalise havi suurused ja üsna süütu loomakesed.

Järelikajana kuulduv pettunud hääli. Oli loodetud näha enam - valget elvanti. Kahtlen, kas toda hiiglast leidub üldse valgel kujul. Äärmine vast siiski hall.

Kuuldub etteheiteid, et loomade näitajad pole end ülalpidanud küllalt korrektselt. On ju tõsi, et nende ülalpidamine oleks võinud olla tublisti tagasihoidlikum, ent erilist viisakuseta olekut polenud küll märgata.

Aga on siis pahaks pandav tsirkuseteenijale, kes oma elukutsele kohane energilisuse ja "hää kõneanni" tõttu, kui ta veidi üleliigsesse vaimustusse satub ja meie arvates üle piiri läheb?

Kõige valjemaid etteheiteid kuulduv aga loomade piinamise pärast.

Lubatagu mul sellelgi veidi vastu vaielda ja esitada mõningaid fakte, mis toda hirrsat piinamist laseksid paista paremas valguses.

Leitakse barbaarsust selles, et sipelgakar oli ketis, opossomi tõsteti saba pidi ja jänesed kõrvust.

Teame ju ometi, et opossom riputab end puu otsa saba pidi, ja peaks vast igati sedagi kuulnud olema, et jänesed tõstetakse ikka kõrvupidi, mitte kunagi keskkoolest. Ei või juttu olla mingist loomade piinamisest.

Valesti arusaamad.

Eestikeele tunnis. Õpetaja jutustab kirjanik Enno elulugu ja ütleb muuseas piltlikult:

"E. Enno ei püsinud kusagil kaua, vaid peatas üksikute jaamade, näit.: "Postimehe", "Linda", "Isamaa" jne. juures."

Õpilane: "Härra õpetaja! Need on vist vähese tähtsusega jaamad, sest kaardil neid küll ei ole."

Ei jõudnud.

Tunnis. Õpetaja: "Kes tahab nelja saada, see jutustagu, mis ta tänasest tunnist teab. Noh, hääckill, teie säääl!" Õpilane jutustab.

Õpetaja: (kui õpilane jutustamise katkestas) "Noh, edasi! Lõpp on jutustamata."

Õpilane: "Aga härra õpetaja, ma ei jõudnud ju omoti läbilugeda enne tundi tervet seda pikka tükki."

Jõuluõhtu kava esimesel õhtul 18. dets.

1. Lavaline ettekanne.
2. Elav pilt "Jõulu õhtu".
3. Viiuli soolo.
4. Mustlase tants.
5. Õppetund.
6. Muusika.
7. Laulu soolo.
8. Lauliku neede (ooper 1. vaatuses).
9. Klaveri soolo.
10. Rütmiline tants.
11. Deklamatsioon.
12. Plastika.
13. Laulusoolo.
14. Klaveri soolo.
15. Deklamatsioon.

Jõuluõhtu kava teisel õhtul 19. dets.

1. Klaveri soolo.
2. Plastika.
3. Krupitants.
4. Võimlemine.
5. Lavaline ettekanne.
6. Tumm - mäng.
7. Elavad pildid.
8. Klaveri soolo.
9. Rahvatantsud.
10. Lavaline ettekanne.
11. Võimlemine.
12. Klaveri soolo.
13. Näidend.
14. Deklamatsioon.
15. "Persia turg".

M ä r k u s: Kava järjekorrad pole kindel, nii esimesel kui ka teisel õhtul.

1-c kl. teeõhtu. x)

Juba nädalaid valitses klassis palavikuline askeldus. Ärevad kõned, arutused. Tehti ettevalmistusi klassi suursündmuseks: - teeõhtuks.

Igasüda meeles oli: "Kas ta õnnestub?" See oli põlevaim päevakisimus. Kõik püüdsid teha ja anda oma parimat.

Teeõhtu oli laup. 26. okt. kell 7 õhtul. Klassi õpilaspere oli juba kõik koos, oodati veel õpetajaid ja klasside esitajaid. Nende ilmumisel tõusis ärevam meeleolu. Mängiti ring - ja igasuguseid seltskondlikke mänge. Marsi saatel mindi einetama, kus klasside esitajad tõid tervitisi oma klassidelt.

Kavas oli deklamatsioon, näidend "Uus kasvataja" ja rahvatantse.

Võimustus oli suur, kui nähti kõiki nii hästi õnnestuvat.

Endisele ärevusele järgnes nüüd enesega rahulolu ja sellest siis oli tingitud ka too ülevoolav lõbusus. Õpetajadki, enne tagasihoidlikud, muutusid rõõmsaks, vallatasid klassi õpilastega. Teeõhtu mõõdukas lõbusaimas tuju ja koosolejad viisid enesega lõbusa tuju kaasa.

E. J.

x) Kirjeldus hilinenud ruumi puuduse tõttu. T o i m e t u s.

Tartu "Lütarlaste Gümnaasiumi juubeli album

1919 - 1929 a.

Kooli juubelipäevaks 16. nov. ilmus trükist kooli 10 aasta tegevuse ülevaade 104 leheküljelises albumis 22 pildiga. Hind Kr. 1.50.

Album sisaldab huvitavaid artikleid nii kooli ajaloo, õpilaspere ja ringide tegevusest, kui ka kooli majanduslikust elust, hooldekogust, vanemate komiteest ning vilistlaskogust.

Albumi lõpus leiduvad praegu ametis olevate ja endiste õpetajate, samuti ka kooli lõpetajate ja õpilaste nimestikud, ka ei puudu statistilised tabelid õpilaste arvu, edasijõudmise jne üle.

Album peaks huvitama igit õpilast, on see ju osa tema enese elust. Õpilaspere valitsuse korraldusel, mida ka kooli juhatus täiesti pooldab, on iga kohastatud realiseerima albumist ühe eksemplari, s.o. kas ise ostma ehk müüma vanematele või tuttavatele.

Album on kooli kantseleis saadaval ja maksab 1 Kr. 50 senti.

Õpetlik lugu nii "vanale" kui "noorele", ehk kuidas 2-st 3 saab.

Ühel ilusal Jumala päeval saab keegi õpilane tunnis vastamise eest "nulli kepi otsas" (s.o.2). Mis nüüd teha? Varssi on aga nõu leitud. Kui kell "läinud", astub ta väga vagn ja patukahetseja näoga õpetaja ette ja osineb haruldaselt tagasi hoidliku palvega: olgu nüüd õpetaja nõnda hää ja tohku 2 ümber 3- seks. Veel annab ta töötuse igaks tunniks hästi ära õppida, korralikult end ülalpidada, mitte vastu rääkida jne.

Alul on õpetaja otse hämmastunud säärast palvet kuulates. Siis aga pääsevad keelepaelad valla: "Ei- no, kus sellega! Ei, seda ei või! See oleks ju lausa sääduse rikkumine! Ei, ei, kus sellega!" jne. Õpilane, kes juba kogu lootuse kaotab, on valmis isegi paari "krokodilli pisaratki" valama. Seal muutub õpetaja süda pehmeks: ärgu aga nutku, ta ei kannatavat pisaraid! Seda kuulates õpilane "töinab" veel rohkem. Ja kui nüüd veel teisigi õpilasi tuleb ja kõik painavad - noh ime see siis küll pole, kui õpetaja süda pehmeks muutub ja järele annab! On ju õpetaja ainult inimene! Targu paneb ta aga 2+.

Kuid asi seegi, parem ikka kui "paljas" 2 ning aegamööda asjad käivad.

Järgmisel tunnil kordub sama lugu: pangu õpetaja tallo 3-, ta olla eelmisel tunnil 2+ saanud. Nojah, et kui 2+ võib panna, siis võib ju ka 3-; palju seda vahet ikka ära ei ole! Ja jälle saab õpetaja kaastundlik ja aitamisvalmis süda kannatada: võit jääb õpilasele. "Nojah, häädüll! Ega ta ikka nii väga halvasti vastanudki! Ma ikka natuke eksisin, kui 2 panin!" trööstib end õpetaja.

Ja nii ikka edasi kuni 2+st saab 3-. Klassist väljudes hüüab õpilane: "Kui tore! Nüüd ta mind enam ei küsi! 2 nädalat võin ausasti logeloda! Ta küsib ju ainult "2. tesid!"

Ülaljutustet "hole ja armas töesti sündinud looke" tohiks küll nii mõnelegi õpilasele, kellel autundmust ega enesestlugupidamist pole, hääks eeskujuks olla!

A.H.

Õpilaste teadmiste hinnang 1929/30 õppeaasta esimesel veerandil.

	Õpil. arv.	Nõrkade arv	Mitu nõrka iga õpil. kohta.
V-c.	37	23	6, 6
V-a	29	21	0, 7
IV-a	25	18	0, 7
V-b	24	20	0, 8

	Õpil. arv.	Nõrkade arv.	Mitu nõrka iga õpil. kohta
II-a	34	28	0, 8
III-a	35	33	0, 9
IV-c	28	31	1, 1
IV-b	30	37	1, 2
II-b	40	55	1, 4
III-b	36	57	1, 5
II-c	36	55	1, 5
I-b	48	80	1, 7
I-a	47	83	1, 8
III-c	38	64	1, 9
I-c	48	97	2.

=====

Kooli revideerimine hr. peainspektor Dr. Nuth-i poolt
21. nov. 1929.a.

Külastas järgmisi klasse, õpetajaid ja õppeaineid.

1. V-c	Kalamees	Majapidamine.
2. IV-b	Alto	Eesti keel.
3. IV-a	Ramul	Ajalugu.
4. V-b	Hammer	Saksa keel.
5. V-a	Raud	Eesti keel.
6. V-a	Brock	Võimlemine.
7. II-a	Koppel	Matemaatika.
8. I-b	Reimann	Matemaatika.
9. V-b	Konks	Ajalugu.
10. III-a	Roos	Eesti keel.
11. I-c	Abarenkov	Looduslugu.

Hra. Peainspektor jäi kooli revideerimisega väga rahule. Eriti hindas ta kõrgelt mõnede õpetajate töövõtteid ja tulemusi. Ka paistis talle silma õppeabinõude rohkus, mis koolis on tarvilusel. Samuti oli ta arvamusel, et aineklasside süsteem meie koolis täidab oma ülesannet suurepäraselt. Üldse jäi tal koolist väga hea mulje. Ainsaks dissonantsiks oli see, et mõnes klassis oli rohkem puudujaid, kui harilikult. Igatahes on puudumine tähtis baromeeter koolikorra alal.

=====

Ülesanne Nr. 3.

1.					õ
2.			l		
3.			s		
4.	u				
5.					
6.	h				

Ülalt alla lugedes on järgmised sõnad ridades:
1. eesti kirjanik, 2. kuuluis füüsik, 3. talispordi abinõud, 4. eesti kunstnik, 5. pühad, 6. eesti keelemees.
Sõnade algtähed annavad ülalt alla lugedes ühe eesti jututegelase nime.

=====

"T.T.G." 3. nris ilmunud hindmõistatuse lahendus.

- 1. Kakao.
- 2. Juuli.
- 3. Piiga.
- 4. Endel.
- 5. Taara.
- 6. Tassa.
- 7. Rikas.
- 8. Püine.
- 9. Vilde.
- 10. Paide.
- 11. Nancy.
- 12. Kõõre.
- 13. Kongo.
- 14. Ardor.
- 15. Sasra.
- 16. Ohver.
- 17. Hiioob.
- 18. Helmi.
- 19. Kiisu.

Õigeid lahenusi saatsid 12 õpilast.
 Auhima - õpilastähtsaatnu "Lemmiku" - sai loosimisel
 V - b klassi õpilane L. Anslang.
 Loosimine toimus 2 toimetustliikme ja õpilaspere vanema
 juuresolekul.

Keskmiseä tähed ülalt alla lugedes annavad sõnad?

Kuidas küli, nõnda vili.

Ülesanne Nr. 4.

1.	.	.	l	e
2.	s	,	.	e
3.	.	.	p	.	a	.	.	.
4.	ü	.	a	.
5.	.	.	u
6.	.	.	i
7.	u	.	.	.
8.	.	.	g

Ülalt alla seisavad järgmised nimed rea:
 1. eesti kihelkond; 2. eesti järv; 3. eesti
 linn; 4. eesti kihelkond; 5. eesti kihelkond;
 6. eesti kihelkond; 7. eesti kihelkond;
 8. eesti järv.

Nimede algkohad ülalt alla annavad kokku-
 lugedes eesti järve nime.

Tasakesi ajatiivad
 Kurituse ka ära viivad.

A. Haava.

Maailm on veski, elu - vesi;
 Nad kaovad nii kiiresti,
 Sii läevad lõpuks tasakesi
 Koik unustuse meresse.

A. Reinvald.

Rahu.
 Mõnigi küll laulab: "Rahu, rahu!"
 Aga ometegi vaen tal südames:
 Rahu on nii suur, et ta ei mahu
 Vaese vaimu sisse iganes.

O. Grossschmidt.